ANOSOGNOSIE

Anosognosie is een neuropsychologische stoornis die vaak samenhangt met achteruitgang van de hersenen.

Wat is het precies?

Anosognosie is geen op zichzelf staande ziekte, maar een symptoom van bepaalde hersenaandoeningen, zoals vasculaire dementie en de ziekte van Alzheimer.

Dit symptoom kan worden omschreven als het verlies van het vermogen om zich bewust te zijn van een aandoening waaraan men lijdt. De persoon is zich niet bewust van de eigen moeilijkheden.

Dit symptoom is moeilijk te begrijpen, zowel voor de persoon zelf als voor de omgeving. Voor iemand met anosognosie bestaat de ziekte niet, omdat hij of zij zich er niet van bewust is. Daardoor begrijpt de persoon de reacties van de omgeving en de zorgen die hij of zij bij anderen oproept niet. De omgeving kan anosognosie aanzien voor doen alsof of ontkenning. Geen van beide is echter het geval. De persoon ontkent de problemen niet « met opzet » en verdringt de ziekte evenmin onbewust als afweermechanisme. Hij of zij beschikt eenvoudigweg niet of niet meer over de hersenfuncties en cognitieve vermogens die nodig zijn om zich bewust te worden van de eigen toestand.

Anosognosie en vasculaire dementie

Anosognosie komt zeer vaak voor bij vasculaire dementie. Er bestaat momenteel geen eigenlijke behandeling voor anosognosie bij vasculaire dementie. De huidige medicijnen richten zich vooral op de behandeling van vasculaire risicofactoren: hoge bloeddruk, een verhoogd cholesterolgehalte of diabetes.

Anosognosie en de ziekte van Alzheimer

Anosognosie kan deel uitmaken van het ziektebeeld bij Alzheimer. Deze ziekte is momenteel ongeneeslijk, maar bepaalde medicijnen kunnen een deel van de symptomen, waaronder anosognosie, verminderen.

Hoe kunt u op dit symptoom reageren?

Anosognosie is voor de omgeving moeilijk te begrijpen. Omdat de persoon zich niet bewust is van de eigen behoeften, uit hij of zij die niet en kan hij of zij zelfs afwijzend reageren op aangeboden of geboden hulp. De mantelzorger merkt het symptoom doorgaans als eerste op.

In het dagelijks leven is het belangrijk dat de mantelzorger geduld, rust en aandacht toont. Een goed begrip van dit symptoom helpt om er passend rekening mee te houden en voortdurende confrontaties met de naaste te vermijden. De huisarts en de neuroloog blijven aanspreekpunten voor mantelzorgers om samen na te denken over de beste manier om het probleem aan te pakken.

Tot slot kan de mantelzorger tact en creativiteit inzetten om bepaalde moeilijkheden op te lossen. Bijvoorbeeld: als iemand ongeschikte kleding kiest, zoals winterkleding in de zomer, maar denkt dit perfect zelf te kunnen, kan het opbergen van de winterkleding in de zomer een doeltreffende oplossing zijn. Zo maakt de persoon minder fouten en behoudt hij of zij de zelfstandigheid. Die zou wel worden beperkt als de omgeving ging bepalen welke kleding gedragen moet worden of de persoon zelf ging aankleden. Ook worden zo confrontaties en uitleg door naasten vermeden over moeilijkheden die de persoon niet kan erkennen, omdat het vermogen om zich daarvan bewust te worden ontbreekt.

© All rights reserved